

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., v právní věci žalobce: **M. K.**, právně zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, se sídlem Černého 517/13, 182 00 Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 16.2.2017, č.j. KrÚ 14612/2017/ODSH/11,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci:

Rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo podle § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce podané proti rozhodnutí Městského úřadu Přelouč (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze

dne 14.9.2016, č.j. MUPC 15345/2016, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále „zákon o silničním provozu“), pro porušení ustanovení § 18 odst. 4 téhož zákona, čehož se měl žalobce dopustit tím, že dne 26.7.2016 okolo 10:21 hod., na silnici na pozemní komunikaci ul. Veselská (poblíž domu čp. 79) řídil osobní motorové automobil tov. zn. Škoda Octavia, reg. zn. vozidla XXX XXXX, přičemž jako řidič uvedeného motorového vozidla překročil v tomto místě nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h o 11 km/h, když policejní hlídkou byla naměřena rychlost vozidla 61 km/h (po odečtu přípustné odchylky měření). Za uvedený přestupek byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, v souladu s § 11, § 12 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), uložena pokuta ve výši 1 500,- Kč a dále podle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích, byla žalobci uložena povinnost paušální náhrady nákladů řízení ve výši 1 000,- Kč.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu o přezkum zákonnosti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“).

Žalobní body:

Žalobce předně vznesl pochybnosti o přesnosti provedeného měření rychlosti vozidla, když namítal, že záměrný kříž není umístěn zcela na vozidle, k čemuž přiložil fotografii vozidla s umístěným záměrným křížem ve středu spodní přední části vozidla. V této souvislosti se žalobce dovolává k žalobě přiloženého vyjádření Českého metrologického institutu (dále jen „ČMI“), podle kterého by mělo být v takovém případě, byť bylo změřeno správně, řízení o přestupku zastaveno. Žalobce dále tvrdí, že měření nebylo provedeno stativu, nýbrž z ruky na vzdálenost 105, 2 m, přičemž v průběhu měření došlo k posunu měřicího boudy po ploše vozidla. Žalobce zdůraznil, že v zahraničí byla přesnost laserových rychloměrů podrobena kritice, BBC o této problematice natočila dokument, který je dostupný na YouTube. Žalobce navrhoval provést důkaz znaleckým posudkem k otázce, zda nedošlo k posunu měřicího bodu a tím k tzv. slip efektu s tím, že v rámci znaleckého zkoumání by mohly být zopakovány testy provedené redaktory BBC. S odkazem na uvedené výsledky testů odmítá názor správních orgánů, že k chybě měření nemůže u laserového rychloměru dojít, pokud byl výsledek měření zobrazen.

Dále žalobce namítá, že jeho vozidlo nebylo změřeno u domu čp. 79, neboť tento údaj se dle GPS vztahoval ke stanovišti rychloměru, tedy má za to, že vozidlo bylo změřeno u domu čp. 98, tedy necelých 150 m za začátkem zástavby, přičemž dále namítá, že při vjezdu do obce zde nebyla umístěna dopravní značka „Začátek obce“, tudíž žalobce začal zpomalovat vozidlo, až když si dle charakteru zástavby uvědomil, že se jedná o obec. I pro případ, že by snad žalobce dopravní značku přehlédl, tvrdí, že dle www.mapy.cz a dle www.maps.google.com, čímž navrhoval provést důkaz, je značka zakryta vegetací, viditelná je na 30 m, a namítá, že se jednalo o rovný a přehledný úsek, tedy že jeho překročení rychlosti je třeba posuzovat jako marginální. Žalobce odkázal na „Zásady dopravního značení na pozemních komunikacích Centra dopravního výzkumu“ a požadoval

provedení tohoto důkazu. Žalobce tak má za to, že pokud jel rychlostí 61km/h, pak mu to k uvedeným okolnostem nelze klást za vinu. Dále žalobce namítl, že správní orgán prvního stupně nezdůvodnil uvedení konkrétní odchylky měřícího zařízení.

Žalobce namítá projednání a rozhodnutí přestupku bez jeho účasti na ústním jednání, ačkoliv ho z jednání jeho zmocněnec telefonicky omluvil (následně potvrzeno e-mailem) a byla mu sdělena akceptace učiněné omluvy. Žalobce si je vědom toho, že o akceptaci omluvy není ve správním spise žádný důkaz, má za to, že se jedná o procesní „*faul*“ správního orgánu prvního stupně.

Žalobce odmítá zaviněné jednání a tvrdí, že závěr správního orgánu je v tomto ohledu nepřezkoumatelný, neboť neobsahuje konkrétní úvahy o formě a míře zavinění žalobce. Žalobce namítá rovněž nepřezkoumatelnost žalovaného rozhodnutí pro nedostatek úvah ve vztahu k materiální stránce údajného přestupku, žalobce trvá na tom, že se jednalo o dokonale přehledný úsek na začátku zástavby obce za dokonalých podmínek a tedy o zanedbatelnou závažnost jednání, jehož trestání považuje za aplikaci práva *ultra vires*.

Žalobce navrhl zrušení žalovaného rozhodnutí včetně předcházejícího rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné, přičemž setrval na skutkovém a právním zhodnocení věci, jak uvedeno v žalovaném rozhodnutí a v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud po zjištění, že žaloba byla proti pravomocnému rozhodnutí žalovaného podána oprávněnou osobou (§ 65 s.ř.s.), v zákonem stanovené lhůtě (§ 72 odst. 1 s.ř.s.) a po zjištění, že je žaloba přípustná (§ 68 s.ř.s.), přezkoumal napadané rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d/ a § 75 odst. 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při přezkoumávání rozhodnutí krajský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), přičemž o žalobě rozhodl po veřejném projednání věci.

Z oznámení podezření z přestupku sepsaného dne 26.7. 2016 Městskou policií Přelouč na místě samém se podává, že u domu čp. 79, ulice Veselská v obci Valy byla změřena rychlost vozidla reg. zn. XXX XXXX dne 26.7.2016 v 10:21 hod. ve výši 61km (po odečtení přípustné odchylky měření), přičemž jako řidič vozidla byl identifikován žalobce, který se zaviněním přestupku nesouhlasil, avšak neuvedl žádné okolnosti, z nichž by se dalo usuzovat na vyloučení protiprávnosti jeho jednání. Dle oznámení přestupku č.j. MP/415Y/16 ze dne 26.7.2016 se žalobce k přestupku odmítl vyjádřit, k záměně řidiče nemohlo dojít, neboť vozidlo bylo po celou dobu od změření do zastavení hlídkou městské

policie v dohledu hlídky. Měření provedl strážník J. P. pomocí rychloměru TruCAM č. TC002958. Na přiložené fotografické dokumentaci (trojsnímek - výstup z měřicího zařízení) je zachyceno uvedené vozidlo a změřená rychlost (64 km/h), střed záměrného kříže se nachází ve středu přední spodní části vozidla. Z detailu fotografie je rovněž zjevná shoda tovární a reg. zn. vozidla s vozidlem žalobce. Dále je tovární a reg. zn. vozidla řádně uvedena v textu pod fotografií z měření. Z fotografie se záměrným křížem je zcela nepochybné, že se na úrovni uvedeného vozidla žalobce ve druhém jízdním pruhu nenacházelo jiné vozidlo. Z videozáznamu průběhu měření je zcela zjevné, že bylo změřeno právě vozidlo žalobce, přičemž v době měření se na úrovni měřeného vozidla jiné vozidlo nenacházelo.

Ve správním spise je založen ověřovací list použitého měřicího zařízení LTI 20/20 TruCAM, výr. č. TC002958, tedy jedná se o týž rychloměr, který byl použit k měření, přičemž platnost ověření daného rychloměru končila dne 30.11.2016, tedy měření bylo provedeno za platnosti provedeného ověření rychloměru. Dále je ve správním spise založeno osvědčení strážníka Městské policie Přelouč, J. P., který provedl měření. Městská policie Přelouč byla v daném úseku oprávněna k provádění měření rychlosti vozidel, což je prokázáno stanoviskem ÚO PČR Pardubice ze dne 15.12.2015 a dále v souladu s tímto stanoviskem veřejnoprávní smlouvou č. 6/2009/VPS ze dne 19.8.2009, která byla uzavřena mezi obcí Valy a městem Přelouč a jejímž předmětem bylo mimo jiné provádění měření rychlosti vozidel Městskou policií Přelouč. Dle výpisu z evidenční karty řidiče je zřejmé, že žalobce se kde ni 2.8.2016 dopustil dalších třech přestupků v dopravě. Ve správním spise je založen rovněž výtisk mapy a situační náčrtek z místa měření a dále část uživatelského manuálu použitého rychloměru, kde je v části „Chybové kódy“ uvedeno: *„Funkčnost systému TruCAM je zajišťována pomocí různých algoritmů, které zajišťují, aby nebylo možné zobrazit špatnou hodnotu naměřené rychlosti. Kontrolní mechanismy zajišťují, že pokud TruCAM ukončí měření bez chybového hlášení, je hodnota naměřené rychlosti správná. Než se zobrazí naměřená rychlost, systém provede cyklus několika měření, aby vyloučil statisticky významnou chybu a potvrdil tak správnost naměřené hodnoty. Proto vyhodnotí-li kontrolní mechanismus, že měření by nemuselo být správné (např. nenadálá překážka v trase paprsku, pohnutí ruky s TruCAMem atd.) objeví se chybové hlášení.“* Tedy z uvedeného textu je jednoznačné, že použitý laserový rychloměr změřil rychlost vozidla správně, neboť systém ukončil měření s uvedením naměřené hodnoty bez chybového hlášení, tudíž se jedná o důkaz použitelný ve správním řízení o přestupku žalobce.

Žalobci bylo sdělení o zahájení řízení ve věci přestupku a předvolání k ústnímu jednání na den 1.9.2016 doručeno dne 5.8.2016. Dne 1.9.2016 se v nepřítomnosti řádně předvolaného žalobce a rovněž v nepřítomnosti jeho zmocněnce Ing. M. J. konalo ústního jednání. Při ústním jednání byly jako důkazy provedeny listiny shora specifikované včetně fotografií a dále byl proveden důkaz zhlédnutím CD, které obsahovalo ověřovací list měřicího zařízení, stanovisko PČR k měřeným úsekům, osvědčení obsluhy o proškolení, veřejnosprávní smlouvu (vše založeno ve správním spise již v listinné podobě) a zejména videozáznam o průběhu jízdy a změření vozidla žalobce. Dne 2.9.2016 se dostavil k nahlédnutí do spisu zmocněnec žalobce, což mu bylo umožněno, jak je doloženo úředním záznamem z téhož dne. Dále je ve správním spise založena e-mailová

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 14.9.2016 č.j. MUPC 15345/2016 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku pro překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 11 km/h, podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu pro porušení § 18 odst. 4 téhož zákona, jak již specifikováno shora. Správní orgán prvního stupně odůvodnil svoje rozhodnutí zejména okolnostmi zjištěnými z fotodokumentace jako výstupu z měřícího zařízení a rovněž z videozáznamu průběhu měření, když zdůraznil, že záměrný kříž je správně umístěn na přední straně měřeného vozidla a že měření bylo provedeno k tomu proškoleným policistou a kalibrovaným rychloměrem. Správní orgán prvního stupně se vypořádal rovněž s otázkou objektu, subjektu, objektivní a subjektivní stránky přestupku, přičemž ve vztahu k výši ukládané sankce uvedl, že tato byla uložena na spodní hranici (zákonně rozpětí od 1 500 Kč do 2 500 Kč), přičemž plní především roli preventivně výchovnou.

Krajský soud se po přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí zcela ztotožňuje s právním názorem žalovaného vysloveným v jeho rozhodnutí a na tento plně odkazuje. Smyslem soudního přezkumu totiž není podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody s názorem soudu a odůvodněním napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění, jak již setrvala judikuje NSS (viz např. rozsudek NSS ze dne 27.7.2007, č.j. 8 Afs 75/2005-130) a jak krajský soud v této věci činí. K tomu lze ještě uvést, že povinnost posoudit všechny žalobní námitky neznamená, že krajský soud je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, když jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek NSS ze dne 3.4.2014, č.j. 7 As 126/2013-19).

Na nezbytný rozsah zjišťování skutkového stavu správním orgánem je přitom třeba aplikovat v tomto ohledu klíčové ustanovení § 3 správního řádu, podle kterého nevyplývali ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž

nejdou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 (zásady zákonnosti).

Pokud jde o zpochybnění použitelnosti a průkaznosti důkazů prokazujících naměřenou rychlost vozidla žalobce, pak soud uzavřel, že nemohlo dojít ke změření jiného vozidla. Změření právě vozidla žalobce je prokázáno videozáznamem a fotodokumentací, změřená rychlost pak uvedenou rychlostí na fotografii z měřicího zařízení, kde je jednoznačně na vozidle žalobce na středu jeho spodní přední části umístěn záměrný kříž. Nadto lze podpůrně odkázat na text úředního záznamu Policie ČR ze dne 26.7.2016, podle kterého byla záměna vozidla vyloučena, neboť vozidlo bylo po celou dobu až do změření v přímém dohledu zasahujících strážníků městské policie. Měření bylo provedeno k tomu ověřeným rychloměrem laserového typu, který, jak uvedeno shora, dle uživatelského manuálu v případě chyby měření nedokončí či vyhotoví chybové hlášení. K tomu lze odkázat přiměřeně na rozsudek NSS ze dne 16.1.2013, č.j. 3As 82/2012-27, dále např. rozsudek NSS ze dne 4.12.2013, č.j. 1As 83/2013-60. Krajský soud přitom nemá žádný důvod pochybovat o správnosti měření, proti zasahujícím strážníkům nebyly uplatněny žádné konkrétní ale ani obecné námitky, z nichž by se dalo dovodit, že by snad zasahující strážníci měli na výsledku řízení jakýkoliv zájem, proto je třeba vycházet z toho, že služební povinnost vykonávali tak, aby při zásahu nepřekročili míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného zákonem nebo služebním úkonem, jak se uvádí v rozsudku NSS č.j. 4As 19/2007-114 ze dne 27.9.2007. Nadto bylo měření provedeno k tomu proškoleným strážníkem městské policie, na schváleném úseku PČR a v souladu s uzavřenou veřejnoprávní smlouvou, jak již uvedeno shora.

Pokud jde o žalobní tvrzení o špatném umístění dopravní značky, resp., o její snížené viditelnosti, pak toto tvrzení stejně jako s tímto tvrzením související námitky o provedení měření údajně v úseku blízkém dopravní značce značící začátek obce a o tom, že žalobce si nemohl být vědom toho, že je v obci, považuje soud za zcela jednoznačně účelově uplatněné a nedůvodné. Žalobce totiž na místě samém žádné takové „podivení se“ nevyjádřil, a to ani v průběhu správního řízení, naopak žalobce, byť zastoupen ve věcech přestupků v dopravě zkušeným zmocněncem (jak známo soudu z jeho rozhodovací činnosti), zůstal v průběhu správního řízení zcela pasivní, dokonce ani přes výzvu správního orgánu nedoplnil svoje blanketní odvolání. K otázce pasivity účastníků (též tedy i ve věci následných blanketních odvolání ve správním řízení) a k zásadě tzv. plné jurisdikce v řízení před soudy uvedl NSS v usnesení rozšířeného senátu čj. 10 As 24/2015-71, ze dne 2. 5. 2017:

„ I. Skutečnost, že obviněný z přestupku byl v řízení před správními orgány zčásti či zcela pasivní, automaticky neznamená, že jeho tvrzení zpochybňující zjištěný skutkový a právní stav a jim odpovídající důkazní návrhy, které jako žalobce poprvé uplatnil až v řízení před krajským soudem, jsou bez dalšího nepřijatelné.

II. Žalobní tvrzení či důkazní návrhy krajský soud nemůže odmítnout jako opožděné nebo účelové jen proto, že je obviněný z přestupku neuplatnil, ač tak učinit mohl, v řízení před správními orgány. Krajský soud však na základě skutkového a právního stavu věci, který je povinen v mezích žalobních bodů přezkoumat, může tato žalobní tvrzení shledat irelevantními

nebo nevěrohodnými a důkazní návrhy k jejich prokázání odmítnout jako nadbytečné. Tyto své závěry musí krajský soud náležitě odůvodnit.

III. V rámci přezkumu napadeného rozhodnutí je krajský soud povinen zkoumat, zda správní orgány bez ohledu na způsob obhajoby obviněného v řízení o přestupku dostaly své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Pokud krajský soud zjistí, že správní orgány takto nepostupovaly, bude na něm, aby na základě žalobních tvrzení a navrhaných důkazů pochybnosti o skutkovém stavu sám odstranil. To může učinit porovnáním s důkazy již provedenými v řízení před správními orgány, zopakováním důkazů již provedených nebo provedením důkazů nových. Jsou-li nedostatky ve zjištění skutkového stavu takového rozsahu, že jejich odstranění by znamenalo nabrazovat činnost správních orgánů soudem, uloží krajský soud tuto povinnost správnímu orgánu.“

K tomu je třeba doplnit, že primárně je důkazní břemeno na správním orgánu (řízení o přestupku vychází ze zásady oficiality), pokud je však tvrzením obviněného z přestupku některý z důkazů zpochybněn, tedy zpochybněna správnost či vhodnost úseku měření, přesouvá se důkazní břemeno na jeho stranu a je pouze na něm, aby svá tvrzení prokázal (srov. § 52 správního řádu). Opačný postup, tj. názor o tom, že by obviněný z přestupku nemusel prokazovat jím tvrzené nezákonnosti, by „v podstatě znamenalo, že jakékoliv jeho tvrzení musí dokazovat správní orgán, což by vedlo ke zcela absurdním situacím“ (rozsudek NSS ze dne 2.5.2013, čj. 3As 9/2013-35). Pokud jde o přiložené vyjádření ČMI a o námitku, že měření bylo provedeno z ruky na vzdálenost 105, 2 m, přičemž v průběhu měření došlo k posunu měřicího boudy po ploše vozidla a stejně tak pokud jde o odkaz na kritiku laserových rychloměrů ze strany stanice BBC, když žalobce tvrdil možnost tzv. slip efektu s tím, že v rámci znaleckého zkoumání by mohly být zopakovány testy provedené redaktory BBC, považuje soud všechny tyto námitky za účelové a spekulativní, žalobce neuvedl žádné konkrétní okolnosti, z nichž by slip efekt měl být dovozován, uvedl pouze takovou ničím nepodloženou možnost. Avšak jak již uvedeno, videozáznamem z měření a fotodokumentací je dostatečně prokázáno, že vozidlo bylo změřeno v přímém směru, nikoliv kolmo k vozovce, a že se zde nevyskytovala žádná překážka, když navíc, jak již uvedeno, rychloměr zobrazil výsledek měření, tedy měření dle uživatelského manuálu proběhlo řádně. Krajský soud proto o výsledku měření a o jeho použitelnosti jako důkazu nemá žádné pochybnosti. Pokud jde o přípustnou odchylku měření, ta je dána v uživatelském manuálu (v daném případě + - 3m/h). Stejně tak vymezení místa spáchání přestupku je zcela dostatečné („poblíž domu čp. 79“), odpovídá skutkovým okolnostem věci, přičemž rozhodné je, že bylo měřeno v obci a že výrok rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vymezuje skutek dostatečně nezaměnitelně, což žalobce ani nesporel. Při jednání soudu tak nebyly provedeny navrhané důkazy žalobce, neboť by byly zjevně nadbytečnými. Lze přitom odkázat na právní názor Ústavního soudu obsažený v jeho rozhodnutí sp.zn. II.ÚS1050/15 ze dne 31.5.2016, podle něhož není správní orgán v podstatě povinen prokazovat správnou funkci přístroje na měření rychlosti a manipulaci s ním, když platí, že „prokazovat je nutno vinu, nikoliv nevinu“.

Pokud žalobce namítá nepřezkoumatelnost žalovaného rozhodnutí pro nedostatek úvah ve vztahu k materiální stránce údajného přestupku, když trvá na tom, že se jednalo o dokonale přehledný úsek na začátku zástavby obce za dokonalých podmínek, pak k tomu je třeba uvést, že materiální stránka přestupku byla naplněna již samotným naplněním znaků konkrétní skutkové podstaty přestupku, míra porušení byla zohledněna při stanovení výše uložené sankce, která měla plnit výchovně preventivní charakter. Materiálním znakem přestupku je totiž jeho společenská škodlivost, která spočívá v ohrožení nebo porušení zájmů a hodnot chráněných zákonem. Rovněž rozsudek NSS ze dne 14.12.2009, č.j. 5 As 104/2008-45 přitom akceptuje právě uvedený výklad, že naplnění formální skutkové podstaty přestupku sebou zpravidla nese i naplnění materiálního znaku přestupku: *„Jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, tedy naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti“*. Tedy je zjevné, že k naplnění materiálního znaku přestupku nedojde pouze v případě, kdy není porušen, ale ani ohrožen chráněný zájem společnosti, nikoliv toliko právem chráněný zájem konkrétního účastníka silničního provozu. Ve vztahu k formě zavinění byla dovozena nedbalost žalobce jako přestupce, která je doložena právě videozáznamem a fotodokumentací přestupku, k čemuž lze odkázat na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalobce na místě samém neuplatnil žádné okolnosti, které by jeho zavinění vylučovaly (krajní nouze).

Poslední námitkou je pak námitka ústního jednání, které se konalo bez účasti žalobce a jeho zmocněnce. Žalobce neprokázal, že byla omluva z jednání datovaná dne 31.8.2016 správnímu orgánu prvního stupně skutečně doručena, ve správním spise je založena pouze žalobcem předložená kopie odeslaného e-mailu ze dne 31.8.2016, přičemž důkaz o doručení tíží žalobce, neboť on tuto okolnost, která není obsahem správního spisu, tvrdí. Zejména však ani z textu tohoto podání, jak správně zhodnotil žalovaný, se nepodává žádný důvod omluvy, pouze se zde odkazuje na telefonát, který nebyl žádným způsobem prokázán. Tedy správní orgán nebyl povinen odročit nařízené ústní jednání, neboť k tomu neměl ke dni 1.9.2016, tedy ke dni jeho konání, žádný důvod. Vzhledem k tomu, že ani následně žalobce neuvedl žádnou omluvu z jednání, nebyl důvod ani ústní jednání opakovat za účasti žalobce.

Krajský soud ze všech shora uvedených důvodů uzavřel, že zásadním a pro posouzení zákonnosti žalovaného rozhodnutí rozhodným hlediskem byla skutečnost, že v projednávané věci byla dostatečně prokázána vina žalobce, která zpravidla postačuje k vydání rozhodnutí, že se obviněný (žalobce) dopustil přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti (rozsudek NSS ze dne 2.5.2013, čj. 3As 9/2013-35). Podle závěru obsaženého v usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14.1.2014, čj. 5As 126/2011-68 (publikovaný pod č.3014/2014Sb. NSS) *„v řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku“*. V nyní posuzované věci správní orgány dostaly tomuto požadavku. Podklady, které byly použity ke zjištění skutkového stavu a prokázání viny žalobce, plně postačovaly k vydání rozhodnutí, že se žalobce dopustil zmíněného přestupku, když žalobcem uplatněné námitky nemohly samy o sobě bez dalšího vyvrátit závěry správních orgánů o existenci jeho viny. Z průběhu dosavadního řízení je zřejmé, že

podkladem pro rozhodnutí bylo oznámení podezření ze spáchání přestupku, fotodokumentace zahrnující fotografický záznam o měření rychlosti, videozáznam, ověřovací list pro toto měřicí zařízení a osvědčení o proškolení příslušného policisty, vyznačené úseky k měření a veřejnoprávní smlouva. Tyto důkazní prostředky jsou zcela dostatečné k objasnění skutkového stavu věci (viz rozsudek NSS ze dne 2.5.2013, 3As 9/2013-35). Tedy krajský soud uzavírá, že správní orgán prvního stupně a rovněž tak žalovaný postupovaly v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, když o zjištěném skutkovém stavu nejsou dány důvodné pochybnosti.

Závěr a náklady řízení:

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích řádně uplatněných žalobních bodů, přičemž dospěl k závěru, že žalobní námitky nebyly důvodné, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a úspěšný žalovaný se při jednání soudu práva na náhradu nákladů řízení vzdal.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 6. prosince 2017

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: